

Ni blanc ni negre, gris

La trama: A Coruña. Vicente veu com el seu amic Fernando mata la muller, a partir d'aquest moment, Vicente pateix el dilema moral de fer-li costat o bé denunciar-lo, però com que Fernando pot influir per guanyar la càtedra de dret...

La pel·lícula: El Festival de Màlaga ha estat capaç de convocar el pitjor i el millor del cinema hispànic d'ara mateix. És a dir, *Fuga de cerebros* i *Un hombre bueno*. De l'acéfala comedieta juvenil ahir me'n vaig (pre)ocupar. Avui correspon fer-ho sobre la interessant *Un hombre bueno*, títol irònic quant un home que, com el protagonista d'*El cavaller de l'armadura rovellada* de Robert Fisher, es considera a si mateix un home bo. Juan Martínez Moreno (Madrid, 1966) guionista i realitzador addicte a la televisió estatal, en el seu segon llarg es mostra disciplinat deixeble del Fritz Lang de *Perversitat*, més la propina Alfred Hitchcock de *Jo confesso* i Clint Eastwood de *Mystic River*. Déu n'hi do. En tot cas, cinema de gènere, negre, *thriller* social, de dilemes mo-

Un buen hombre

Director: Juan Martínez Moreno. Intèrprets: Tristan Ulloa, Emilio Gutiérrez Caba, Nathalie Poza, Alberto Jiménez, Miguel de Lira.
Espanya, 2009. 97'. Rambla.

rals a cops de crims inconfessables. Martínez Moreno té clars els models a imitar. Per tant, s'hi aplica amb contundent eficàcia narrativa. El relativisme ètic campa desbocat enmig una pluja galaica. Si més no, un exercici d'estil filmic decidit a provar-se, a si mateix, del que és capaç per tal d'enxampar l'espectador. I ho aconsegueix gràcies al tempo narratiu deliquèscent, a una planificació il·luminada amb clarobscur i, sobretot, al duel interpretatiu d'un parell d'actors en estat de gràcia: Tristan Ulloa i Emilio Gutiérrez Caba, immensos. Ulloa vindria a ser el Tim Robbins dubitatiu, i Gutiérrez Caba l'Edward G. Robinson condemnat a l'abisme per culpa d'una *femme fatale*, com pertoca en tot relat amb pretensions tràgiques. Llàstima que el guió perdi credibilitat a partir del segon assassinat. Aleshores, l'aiguat intermitent cala els ossos de la truculència. Consignar, a més, que Nathalie Poza, gairebé clònic de Blanca Portillo, està perfecta.

La imatge: Emilio Gutiérrez Caba, a contrallum, dictant les seves últimes voluntats.

La frase: "Només hi ha el bé i el mal, i punt", pontifica Vicente-Tristan Ulloa, fent de professor de dret. Ni blanc ni negre, si de cas gris. Qüestió d'interessos.

La recomanació: Interessant per a cinèfils amb (bon) gust pel cinema negre, en colors humits i música inquietant.